

Sygn. akt V KO 106/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **R.M.**

skazanego z art. 43 ust.3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 22 października 2020 r.

wniosku Sędziego Sądu Najwyższego A.S. o wyłączenie go od udziału w sprawie V KK 223/20 dotyczącej rozpoznania kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 27 listopada 2019 r. , sygn. akt VII Ka [...]

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć Sędziego Sądu Najwyższego A.S. od udziału w sprawie o sygn. akt V KK 223/20 w której przedmiotem rozpoznania jest kasacja obrońcy skazanego R.M. wniesiona od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 27 listopada 2029 r., sygn. akt V II Ka [...].

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego A.S. po przydzieleniu mu do rozpoznania kasacji obrońcy skazanego R.M. od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt VII Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 1 sierpnia 2019 r., sygn. akt VII K [...], złożył wniosek o wyłączenie go na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. od udziału w tej sprawie. Jako przesłankę swojego wniosku wskazał fakt uprzedniego orzekania w sprawie kasacji obrońcy skazanego

wniesionej w tej samej sprawie. Wyrokiem z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt V KK 262/14, Sąd Najwyższy w składzie, w którym SSN A.S. zasiadał jako przewodniczący i sprawozdawca, oddalił kasację obrońcy skazanego R.M. jako oczywiście bezzasadną. Następnie, wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt V KO 83/16, Sąd Najwyższy z urzędu, na podstawie art. 542 § 3 kpk, wznowił postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem, Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 grudnia 2013 r., sygn. akt II Aka [...], wobec R.M., a na podstawie art. 435 kpk w zw. z art. 545 § 1 kpk – także wobec D.K. w części dotyczącej skazania z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk. W kolejnym punkcie tego wyroku Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 grudnia 2013 r., sygn. akt II Aka [...], w części zmieniającej wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 17 czerwca 2013 r., sygn. akt II K [...] wobec R.M. i D.K. oraz tenże wyrok Sądu Okręgowego w Z. w części dotyczącej skazania R.M. i D.K., i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z..

Uzasadniając swój wniosek SSN A.S. stwierdził, że w związku z powyższym uczestnictwo jego w rozpoznaniu wniesionej kasacji w sprawie R.M. mogłoby w odbiorze zewnętrznym budzić wątpliwości co do jego bezstronności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek należało uznać za zasadny.

Podstawą wyłączenia sędziego w trybie przewidzianym w art. 41 § 1 k.p.k. jest zaistnienie okoliczności o takim charakterze, że mogłaby powstać uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności. Podstawy wyłączenia sędziego (*iudex suspectus*) w oparciu o ten przepis aktualizują się zatem wówczas, gdy brak jest możliwości obiektywnego przekonania przeciętnie rozsądnej osoby, że owe zaistniałe okoliczności nie będą rzutowały na bezstronne osądzenie sprawy.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że okoliczności wskazane we wniosku SSN A.S. o jego wyłączenie od rozpoznania kasacji obrońcy skazanego R.M., przekonują o możliwości wywołania uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności w tej sprawie. Wcześniejszy udział SSN A.S. jako przewodniczącego i sprawozdawcy w sprawie, w której oddalono jako oczywiście bezzasadną kasację

obrońcy R.M., w sytuacji, gdy przydzielona SSN A.S. kasacja dotyczy wyroków wydanych w tej samej sprawie w związku ze wznowieniem przez Sąd Najwyższy z urzędu postępowania, może budzić w odbiorze zewnętrznym – w pierwszej kolejności po stronie skazanego R.M. – wątpliwość co do bezstronności Sędziego, zwłaszcza, gdyby (czego wszak obecnie nie można wykluczyć) w wydanym orzeczeniu oddalono wniesioną na jego rzecz kasację jako oczywiście bezzasadną.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.